

Sziasztok!

A nevem Juhász András és 5 hónapot töltöttem el csodálatos Finnországban, Joensuu-ban. A következő oldalakon elmesélem mire is számíthatok egy ilyen kaland során és mivel készüljetek a kiutazás előtt.

Szállás:

Finnországban nem kollégiumok vannak, hanem téglából épült panelházak, ahol laknak családok és diákok egyaránt. Egy lakáshoz tartozik egy konyha, fürdőszoba, WC és egy saját szoba. Hárman laktok egy ilyen lakásban, nekem szerencsém volt, mert kb végig egyedül laktam, így egy szoba árán volt egy egész lakásom. Nagyon kulturáltak az épületek és gyorsan otthonossá lehet tenni őket. Mi az első napokba körbejártuk a helyi turkálókat, ahol mindent kapsz az edényektől kezdve egészen a szőnyegekig. Finnország elég drága, de ezeket a vásárlásokat olcsón meglehet úszni és érdemes az elején egy kis pénzt ezekre szánni, hogy az ott eltöltött hónapok kényelemben és hangulatosan teljenek. Vannak különböző adok-vezek oldalak facebook-on is ahol az előző féléves diákok aprópénzekért adnak tovább a beszerzett cuccaikon. A lakásokat lehet bútorozottan vagy a nélkül kérni, ajánlott azzal kérni. Minden épülethez tartoznak mosószobák, ahol a ruhákat tudod mosni és szárítani, ezeknek a minősége tökéletes volt és gyorsan meglehetett ezt a dolgot oldani. Épületenként van szauna is, melyeket hetente egyszer ingyenesen lehet használni egy adott időpontban. Mindenhol vannak sütőgető helyek, ahol grill partykat rendeztünk. Ha Finnországban jársz kötelező. Én Karjamäentie utcában laktam, viszonylag megközelíthető távolságra van az iskolától és a várostól, én személy szerint gyalog jártam egész félévben. Kicsit magasabb árért, de nagyon jó helyen található a Suvikatu. Itt közvetlen van bolt az épület mellett és az iskola is kb 7 percre, a város 15 percre. Amit érdemes kerülni a Latolankatu épületek, nagyon messze vannak és ha városban buli van, csak taxival tudsz hazavánszorogni vagy biciklivel. Internetet ne kérjetek a lakáshoz, mert az gyenge. Érdemes helyi telefonszolgáltatóhoz (pl.:DNA) elmenni és venni kártyát, amire tudsz tölteni havi kb 6000 Ft-ért korlátlan netet. Kb mindenki interneten hívta egymást, így ez elég is volt nekünk. Ja meg kint sokan a Whatsup applikációt használták.

Közlekedés:

Én gyalogos megoldást választottam. Lehet bérelni biciklit és egész félévre, ami kb 15 000 Ft átszámítva. A helyi bérlet viszonylag drága, havonta kb 15 000 Ft. Mikor Rallyra vagy más falukba látogattunk el buszt vagy vonatot használtunk.

Első barátok

Előtte való félévben már nagyon vártam, hogy indulhassak Finnországba. Január 4-én vágtam neki. Éjfélre értem a Helsinkibe, itt hogy a vonatra felszállhassak reggel 6-7-ig kellett várakoznom. A vonatút 5-6 óra, mivel Joensuu az orosz határnál található. Az első nap nagyon nehéz volt, gyorsan rájöttem, hogy az angoltudásom nem ér semmit és nehezen értettem meg magamat. A vonatút során szépen, lassan alakult át a táj és mindenhol havat, tavakat és fákat láttam. Mikor megérkeztem Joensuuba a tutorom segítségével elmentünk kocsival a szállásra.

Beléptem a lakásba és egy rendezett környezett várt. Megkerestem a szobámat és bepakoltam. Ami elsőre furcsa volt, hogy az emberek kint nem használnak függőnyt és bárki

nézelődhetett az ablakomon keresztül. Nem volt semmiféle párna vagy takaró, így az első két estét kabátban és törölközőbe bebugyolálva töltöttem, ezért érdemes ezeket a dolgokat magunkkal vinni vagy már előtte a tutor által ezeket beszerezni. A konyhában az előző lakók sok eszközt hagytak, így csak pár tárgyért kellett nekem vásárolni.

Mikor a szobámban öltöztem láttam, hogy egy srác néz az udvarról. Gondoltam biztos valami ottani furcsaság. Következő pillanatban csöngetnek az ajtón, majd mikor ajtót nyitok látom, hogy ez a nézelődős srác. Egyből azzal a kérdéssel támadtam meg, hogy ő is Erasmusos-e. Ezt a srácot Maximnak hívták, Oroszországból. Kiderült, hogy elromlott a telefonja, de szeretne az anyukájával beszélni, így segítettem neki. Szerencsére ő is nagyon rossz angolt beszélt így gyorsan megértettük egymást. Ezt követő pár napban ketten bejártuk a várost és próbáltunk hozzászokni a kinti élethez. Nagyon boldog voltam, hogy ilyen gyorsan egy barátot szereztem. Eleinte a hőmérsékletet is szokni kellett, mivel a házakban se túlozzák el a fűtés dolgot. Ez nem spórolás miatt van, hanem hogy ne a nagy melegeből keljen kimenni a hideg utcára, így könnyebb hozzászokni a kinti átlag -20 fokhoz. Nem kell ettől megijedni, nem olyan, mint az itthoni -20, mivel nincs páratartalma a levegőnek.

4 együtt töltött nap után kezdődött az iskola. Megérkeztünk az iskolába. Az kinti iskolák elképesztő fejlettek és felszereltek. Nem csak az iskolában, hanem az utcán is kb mindenki beszél valamilyen szinten angolul. Első órán körbe ültünk és bemutatkozott mindenki egymásnak. Itt derült ki, hogy nem egyedül vagyok magyar, mivel Mosómagyaróvárról, Győrből és Debrecenből is érkeztek páran. Külföldről pedig Kanada, Németország, Franciaország, Marokkó, Oroszország, Mexikó, Spanyolország, Szlovákia, Szerbia, Ausztria, Kórea, Vietnám, Japán, Ghána....Tehát nagyon nemzetközi volt a banda. Az első perctől kezdve mindenki nagyon nyitott volt és barátságos. Mindenki azért volt ott, hogy új barátokat szerezzen és ismerkedjen.

Kezdődhet a buli

Már az első héten megkezdődtek a lakásbulik. Gyors létrehoztunk Facebook csoportot, hogy könnyen lehessen tartani a kontaktot. Első alkalommal egy finn srác tartott bulit. Voltak kb 30-35-en és kb 15 különböző országbeli. Mindenhol ment a beszélgetés, iszogatás meg a hülyeség. Ebben a pillanatban úgy éreztem magamat, mint egy amerikai filmben, még a poharak is pirosok voltak. Itt már kialakult az a 7 emberrel a kapcsolat, akik később a legjobb barátaim lettek és végig segítettek egymást ezen az 5 hónapon. Ők voltak a kanadaiak Jason, Pierre, Antoine és Coline, Bryan Dominikáról, Phu Vietnámból, Maxim Oroszországból, Jesse Finnországból és Gianluca Olaszországból. Úgy neveztük magunkat, hogy az M-Team, később ez a név elhíresült az Erasmusosok között. Nagyon szerencsésnek éreztem magamat, hogy 14 ott eltöltött nap után egyből kialakult egy család.

A következő hetekben megismertük az összes helyi szórakozó helyet és kocsmát. Finnországban a fiatalok nagyon tudnak bulizni. Karaokéhoz hosszú sorokat kell várni, a buliba pedig mindenki táncol. Az alkoholt csak külön erre kijelölt helyeken lehet venni. Szupermarketekben csak sört tudtok venni. Mivel az alkohol is magas áron van, ezért soha nem kellett félni, hogy a lakásbuliban valaki megissza az italodat, mivel mindenki tisztában volt vele, hogy ez nem illik és fordított esetben neki se esne jól ha a betervezet italát valaki elveszi. Másik furcsa szokás ebből adódóan, hogy kint senki nem hív meg senkit egy italra a szórakozóhelyeken, kocsmaiban.

Iskola által szervezett programok

Első héten több erdőben vagy tóparton rendezett sütögetésen vettünk részt, amit az iskola szervezett. Nagyon jó volt a tábortűz körül melegedni, mesélni egymás országról és a tanárok segítségével tanulni a kinti szokásokat és praktikákat. Persze a sütögetések során megtanultuk mit szeretnek enni a finnek, és hogy minden nap megisznak kb. 1 liter kávé. A félév során volt több buszos kirándulás is, amikor a helyi cégeket látogattuk körbe. Ezek nagyon tanulságos és érdekes utak voltak. Nagyon fejlett a finn gazdaság és rengeteg dolgot hasznosítanak újra. Egy tantárgy keretei között az volt a feladatunk, hogy csapatokra osztottak szét minket, kaptunk az iskolától kocsit meg persze csapatonként minimum egy finn diákot majd el kellett menni a környékbeli kis falukban az óvodákba, iskolákba, öregek otthonába, hogy interjút készítsünk velük. Nagyon vicces történeteket hallottunk és közben elcsodálkoztunk mennyivel másabak a körülmények az ott élőknek, mennyivel fejlettebbek a középületek, iskolák... és hogy az emberek is mennyivel másabb gondolkodással élnek.

A felvett órák először nehéznek bizonyultak, de csak az angoltudásom miatt. De mindig éreztették a tanárok, hogy nincs ezzel probléma ezért vagyok ott, hogy megtanuljam a nyelvet. Prezentációkat kellett készíteni és csapatban dolgozni. Vizsgáink nem voltak csak beadandók. Felvettem egy Culinary Culture nevű tantárgyat is, amiről kiderült, hogy 5 kreditért 5 alkalommal kell egy nemzetközi bandával ételeket főzni. Nagyon jó hangulat volt a konyhában mindig, az iskola adott minden felszerelést és hozzávalót a főzéshez. A tanárunk egy nagyon jópofa finn csávó volt, aki mindig vette a poént. Persze főzés során az új osztálytársakkal is lehetett jókat beszélgetni és egymás kultúrájáról tanulni. Ez az óra a főiskola másik épületében volt, kb 2 km-re a fő épülettől. Itt főleg nővérek tanultak, ezért mi mindig ide jártunk ebédelni, hogy ismerkedjünk a finn szőke lányokkal.

Joensuu-ban 2 egyetem is található. Az ottani diákéletet szervező diákok, ha rendeztek valamilyen rendezvényt, akkor mind a kettő egyetemen meghirdettek. Így nagyon sok barátot lehetett szerezni a másik egyetemről is. Volt Kínai újév, nemzetek étele nap, kalóz party, lékhalászat és voltak nagyobb méretű kirándulások is. Ezek az utak plusz pénzbe kerültek. Lehetett menni Szentpétervárra, Lapföldre a mikuláshoz, Stockholmba óceánjáróval Mi a Stockholmi utat választottuk.

Pirates of the Baltic Sea

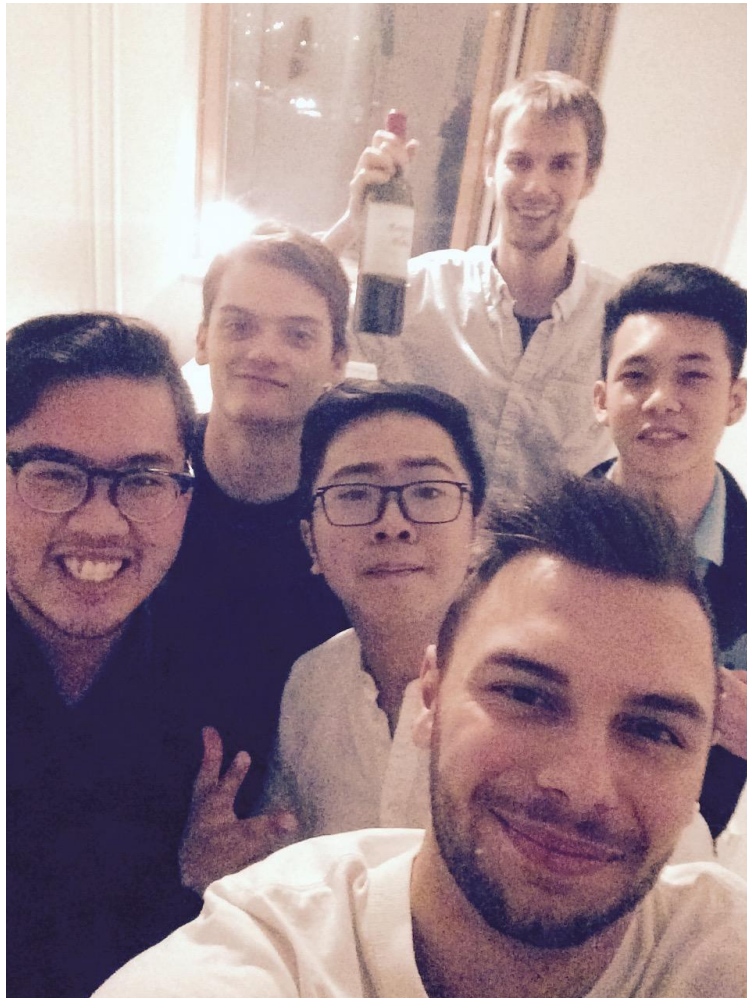
Vonattal és buszokkal indultunk neki az útnak Helsinkibe, ahol egy óceánjáró várt minket. A hajón található volt 13 emelet szobák, casino, étterem, diszkó, supermarket ... Észtország, Svédország és Finnország összes cserediákja részt vett ezen az úton. 1600 cserediák és két éjszaka a Balti tengeren. Hát elmesélném milyen is volt, de ezt át kell élni. Mindin szinten hatalmas bulik, a világ minden pontjáról emberek. A boltban nagyon olcsón vettünk mindent, mert a tengeren nem volt adó a termékeken. Hajnalig buliztunk, majd kikötöttünk Stockholmban. Itt a baráti körünkkel elmentünk várost nézni. Délutáni órákban mindenki visszatért a hajóra és kezdődhetett megint a buli. Én ezt a két napot 1 hétig pihentem. Félelmetesen jó volt és hihetetlen, hogy ebbe a pár napban mennyi élmény fér bele.

Étkezés

Sajnos az étel is drága kint, de az iskolában a menzán 800-1200 Ft-ért meg tudsz ebédelni. Svédasztalos a kiszolgálás, úgyhogy rendszeren meglehet púpozni a tányért. Hétfévente is nyitva van a menza a másik egyetemen, úgyhogy nem kell félni ettől, meglehet mindent oldani okosba. Sokat főztünk is a barátokkal, az azért volt jó, mert ilyenkor elosztottuk a költségeket.

Zárás

Mikor elkezdtem írni ezt a beszámolót elhatároztam, hogy mindent leírok nektek, de gyorsan rájöttem, hogy ez lehetetlen. Félelmetes, hogy 5 hónap alatt mennyi minden történhet az emberrel. Sok alkalommal a korlátjaimat léptám át, kiléptem a komfortzónámból és újdolgokat próbáltam ki. Mindenkinek kötelezővé tenném én az Erasmus programot, mivel ez egy csoda. Életemben nem tapasztaltam ennyi boldog pillanatot, mint ebben a pár hónapban. Azok az emberek, akikkel az első bulikban találkoztam a végére a testvéreim lettek. Mindannyiunknak a búcsú nagyon fájó volt, de megígértük, hogy találkozni fogunk még. Mai napig tartjuk a kapcsolatot és már így nyár elején sokunknak megvan a repjegye a következő közös kalandunkhoz. Ne hagyjátok ki ezt kérlek titeket! Ha bárki szeretne többet megtudni a kalandomról nyugodtan keressen fel és szívesen mesélek napokat a tapasztalataimról.

Henri Huikuri Photography ©2018

